

B 847 / 88
Avd 13
Aktbil 256-261
Förhørsurskrift.

Avd 13:1

Band XXIV, s.1

754 - 3738

Åkl. ./. Pettersson, Christer

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avd 13:1

Akt. 847/88

Aktbil. 256

ORDFÖRANDE: Det här är vittnesförhör med Hans Johansson och frågor ställs av Anders Helin. Var så god.

ÅKLAGAREN HELIN: Får jag först upplysa om att jag har hört att Johansson motsätter sig direktsändning i radio, är det riktigt?

VITTNET JOHANSSON: Mm.

ORDF: Jo, visst kan han väl få det, men vi vet ju att det kommer ut ändå.

VT: Jo då, men en direktsändning vill jag inte vara med på.

ORDF: Nehej, då förbjuder vi alltså SHAB(?) att använda den här upptagningen som nu görs under den tid som förhöret pågår. - Var så god, Anders Helin.

ÅKLAGAREN HELIN: Ja, du var tydligen på Sveavägen den 28 februari 1986 på kvällen när det hände saker där nere?

VITTNET JOHANSSON: Jo, det var jag.

ÅKL: Ja, skall du berätta vad du kommer ihåg och vad du gjorde och så och sådana här saker?

VT: Jaa, jag sitter i en taxibil och skall åka ned till restaurang Albatross med några kunder och sen åker jag Sveavägen bort och sen har jag rött ljus vid Sveavägen-Tunnelgatan sist. Och sen när jag sitter där och så slår det om till grönt och då smäller det till bredvid, ungefär som att det var någon ollonpistol eller någon smällare eller någonting, och då tittar jag till och då ser jag

en man som står med en pistol då i nacken så här och trycker av. Och så åker jag upp till Apelbergsgatan där uppe och vänder och åker ned tillbaka dit ned till platsen och ropar på taxiradion där uppe. Men jag kommer inte fram på Stockholmsväxeln, så att då ringer jag eller ropar jag upp Solnaväxeln, och dom svarar på en gång. Och den här mannen springer i väg in i...med Tunnelgatan där uppe, så att...

ÅKL: Du har stannat vid rödljusen vid Tunnelgatan?

VT: Mm.

ÅKL: Är det flera bilar som står och väntar där?

VT: Ja, jag står längst fram i vilket fall.

ÅKL: Jaha.

VT: Och jag tittar ju inte utan vi sitter och snackar i bilen och jag hör bara en smäll och vi tittar alla som satt i bilen, och då frågade jag dom skall vi åka dit, sade jag. Och då såg då fallar han ihop då, Palme.

ÅKL: Mm. Du vet inte i vilken fil du står, inte?

VT: Jo, vänsterfilen.

ÅKL: Vänstra filen?

VT: Ja. Ja, jag skulle åka upp mot Kungsgatan och ned Kungsgatan vänster, va, så att jag stod där.

ÅKL: Men du svänger tydligen inte direkt där utan...?

VT: Nej, jag vet inte vad jag fick för mig där utan jag åker alltså upp till Apelbergsgatan.

ÅKL: Till nästa korsning, ja?

VT: Ja, och åker ned där. Och jag har sagt tidigare att jag stod vid Apelbergsgatan men det är...jag har tänkt på det där efteråt, jag kan inte ha gjort det då.

ÅKL: Nej, nej, men du svänger uppe vid Apelbergsgatan, ja?

VT: Ja, och åker ned fram där.

ÅKL: Ja, och var ställer du bilen sen då?

VT: Jag ställer den precis så jag ser Tunnelgatan upp, så jag ser ju alltså hela gången upp på...och sen sitter jag kvar en liten stund och tittar. Sedan gick jag ut och då sprang Lisbeth där omkring och skrek att ring och beställ operationsbord, ring och beställ ambulans och allt sånt där.

ÅKL: Mm. Nej, men vi skall knyta an litet till början här. När du står vid Tunnelgatan och du hör att det smäller och så tittar du till mot vänster då?

VT: Jaa.

ÅKL: Den här bilen, vad är det för bil du har förresten då?

VT: Ja, det är en Mercedes, en vit Mercedes.

ÅKL: En vit Mercedes, ja. Och du hade hur många passagerare?

VT: Ja, jag tror jag hade två eller tre stycken i, jag minns inte riktigt hur många det var men det var...

ÅKL: Du uppfattade det som en ganska svag smäll tydligen då?

VT: Ja, det var som en slags om man säger en ollonpistol eller vad som helst som man...och i och för sig så sitter vi i bilen, va, vi sitter och snackar och så där.

ÅKL: Ja, det kan väl ..ohörb.. också. Och det första du ser när du tittar åt det där hållet när smällen, vad är det, kan du beskriva det?

VT: Jaa, det är ju...det första jag ser alltså det är ju han smäller med eller han har en pistol då som han riktar ned i nacken på honom och sen så ramlar han ihop, Palme då väl.

ÅKL: Mm..

VT: Men sen åker jag upp och runt, va, så att...men sen när jag kommer ned då står ju Lisbet upp där, har jag för mig.

ÅKL: Mm..men vänta nu ett tag. Hur många personer är det du ser?

VT: Jaa, det var nog tre stycken.

ÅKL: Det var tre stycken?

VT: Max fyra...nej, tre måste dom ha varit.

ÅKL: Tre?

VT: Ja.

ÅKL: Och du ser tydligen hur gärningsmannen står med armarna utsträckta?

VT: Jaa.

ÅKL: Och håller ett vapen i hand?

VT: Ja.

ÅKL: Hör du mer än ett skott?

VT: Jag hör ju ett skott och sen så tittar jag ut till vänster och då smäller det sista skottet av.

ÅKL: Och då smäller det till igen, ja?

VT: Ja.

ÅKL: Ja, det blev då två skott där sammanlagt.

ÅKL: Ja, så du har alltså i realiteten sett gärningsmannen stå med vapnet och skjuta då?

VT: Vad sa'?

ÅKL: Du har ju i realiteten sett hur gärningsmannen står med vapen i hand och skjuter, i varje fall det andra skottet?

VT: Jaa.

ÅKL: Släpper du kontakten med dem här sedan när du kör runt eller...?

VT: Ja, jag åker ju upp, upp där, och sen åker jag ju

runt då och fram till platsen.

ÅKL: Men ser du någonting mera innan du sticker i väg med bilen upp till Apelbergsgatan?

VT: Nej.

ÅKJL: Det gör du inte utan det här är vad du ser då?

VT: Ja. Och så gick det så fort allting ..ohörb..

ÅKL: Ja, jo, jag förstår det. Du har inte sett den här gärningsmannen springa bort, inte? Jag tyckte du sade att han försvann in...?

VT: Jo, han sprang bort mot tunnelgatan.

ÅKL: Är det innan du själv kör upp till Apelbergsgatan det?

VT: Nej, jag åker ju fram och ställer mig så jag ser alltså in, så jag är ju på platsen nästan.

ÅKL: Ja, så att det är när du har kommit tillbaka och gjort svängen, är det då du ser gärningsmannen springa?

VT: Ja.

ÅKL: Jaha.

VT: Jag gör den där U-svängen vid Apelbergsgatan och ställer mig där. Jag sitter och har på taxiradion för jag ser ju efter hela vägen.

ÅKL: Jo, jo, men då är jag med, då är jag med. Så när du kommer tillbaka efter att ha gjort den här svängen då ser du gärningsmannen på nytt då?

VT: Jaa.

ÅKL: Samma man som har skjutit alltså?

VT: Ja.

ÅKL: Var är han då någonstans?

VT: Ja, då är han väl en...ja, vad kan det ha varit... 20 meter in eller något sådant där. Ja, det är svårt att säga exakt men han var en bit in i vilket fall.

